

พลับพลึง

ชื่อพื้นเมือง	พลับพลึง
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Crinum asiaticum</i> L.
ชื่อวงศ์	AMARYLLIDACEAE
ชื่อสามัญ	Crinum Lily
การกระจายพันธุ์	นิยมปลูกกันตามร่องสวนในภาคกลางทั่วไป
การขยายพันธุ์	การตัดชำและการแยกไหล
ลักษณะ	ต้น ไม้กอขนาดเล็กล้มลุกหลายฤดู ลำต้นมีลักษณะเป็นหัวอยู่ใต้ดิน ประกอบด้วยกาบสีขาวหุ้มซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ใบ ใบเรียวยาวรูปดาบ ลักษณะนุ่มอวบน้ำ ใบมีอายุยาวนานประมาณ 1 ปี ใบ กว้าง 7 – 15 ซม. ยาวประมาณ 1 ซม. ดอก ขนาดใหญ่สีขาวและกลิ่นหอม ออกเป็นช่อ ก้านดอกเป็นช่ออวบใหญ่มีดอกดกเป็นกระจุกที่ปลายก้านประมาณ 20 ดอก เป็นหลอดปลายแยก 6 กลีบ ออกดอกตลอดปี ผล - เมล็ด -
นิเวศวิทยา	ชอบขึ้นในดินชื้นสามารถอยู่ในดินและที่ไม่ค่อยระบายน้ำหรือในบริเวณที่แห้งแล้งในบางช่วงได้
ประโยชน์	ปลูกเป็นไม้ประดับ ใช้ทำยา ใบต้มดื่มทำให้อาเจียน ย่างไฟนำมาแก้ฟกช้ำ เคล็ดขัดยอก ขับปัสสาวะ บำรุงร่างกาย ระบายท้อง ขับระดู ระบายท้อง ขับเสมหะ แก้น้ำดีพิการ ตำพอกบาทแผล แก้พิษยางนอง

